

76

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Et til Ministeriet indgivet Andragende har Bestyrerforeningen for de kjøbenhavnste Latin- og Realskoler anholdt om, at Staten vil overtage Garantien for Forrentning og Afdragning af et Laan paa indtil 200,000 Kr., som ønskes optaget i en Bant paa de Vilkaar, at der aarlig i Rente og Afdrag skal svares 6 pCt., hvoraf 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital skal være Rente og Resten Afdrag, og som agtes fordelt paa de efternævnte 7 kjøbenhavnste Latin- og Realskoler til Dækning af de vedføjede i deres Ejendomme paa sekundær, væsentlig tredje Prioritet, indeستاende Beløb saaledes:

	Beløb, der søges garanterede.		Forudprioriteret Gæld.		Vurderings= summen. Kr.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.		
Borgerdydstolen i Helgolandsgade ..	20,000.	»	110,000.	»	200,000.	(1893).
Frederiksberg Latin- og Realskole ..	30,678.	»	112,000.	»	154,000.	(1891).
Gammelholms — ..	24,000.	»	120,000.	»	150,000.	(1891).
Mariboës Skole	17,946.	59.	174,408.	12.	276,000.	(1894).
Nørrebro's Latin- og Realskole	28,500.	»	93,000.	»	135,000.	(1891).
Schneekloth's —	37,500.	»	108,050.	»	180,000.	(1894).
Slomann's Skole	30,700.	»	85,000.	»	120,000.	(1889).

Til nærmere Motivering af Fremkomsten af det foreliggende Andragende, hvis Tanke det er at søge det pekuniære Tryk, der nu hviler paa de nævnte Skoler, lettet ved en lempeligere Rente- og Afdragsbetaling for de paagældende Laans Vedkommende, har Foreningen blandt andet anført, at den Bevægelse, som i Halvfjerderne blev rejst med Krav om bedre hygiejniske Vilkaar for den opvoksende Skoleungdom, ikke i Længden kunde lade de højere Privat-skoler uberørte. Sammenligningen med de fortrinlige Kommuneskoler, der opførtes, maatte udøse Kritikken over for de gammelbuds Lokaler, hvori de private Latin-skoler virkede. Den Betænkning, som blev afgivet af den under 23de Juni 1882 af Ministeriet nedsatte Kommission, bidrog yderligere til at stærke de Krav, der med stedse stigende Styrke og Berettigelse stilledes til Nutidens Skolebygninger. Skolerne havde saa at sige kun Valget mellem at imødetomme disse Fordringer eller at indstille deres Arbejde. Resultatet blev, at der i Løbet af ca. 16 Aar rejstes 10 ny Bygninger for Latin- og Realskoler i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg.

Det er de 7 af disse 10 Skoler, der nu paatalde Statens Hjælp til Vættelse af deres Prioritetsforhold. Af de øvrige 3 have de 2 Skoler (paa Østerbro) ingen Interesse i denne Sag, fordi de have lejet deres Bygning, og den tredje (Byceum) er som den tidligt byggede færdig med sine Afdrag.

Gennem den oven for omtalte Bevægelse er der skabt hygiejniske Goder, der i en lang Fremtid ville komme den kjøbenhavnste Skoleungdom til gode, og sikkert vil ingen, der har virkelig Interesse for Ungdommens Udvilling, ønske det Fremskridt usket, som Skolerne have gjort paa dette Omraade. Paa den anden Side har Sagen dog haft en meget alvorlig og betænkelig Side for selve Skolerne. Udgifterne til Husleje ere blevne forøgede til det dobbelte. Et Skolelokale koster nu 6 à 8,000 Kr. aarlig, medens det i tidligere Tid kunde faas for 3 à 4,000 Kr. Dette er en betydelig Byrde, der trykker stærkt, men den maa jo bæres, saa længe den private Skole er henvist til at eksistere ved sine egne Midler uden offentlig Understøttelse. Men nu kommer hertil, at Skolerne gennemgaaende have været ude af Stand til at rejse de nødvendige Prioriteter paa anden Maade end ved at forpligte sig til at udbrede store aarlige Afdrag, særlig paa den sidste Prioritet, saaledes at denne skal udbetales i en forholdsvis meget kort Arrække. Føjes disse Afdrag til, stiger den aarlige Udgift paa Huslejekontoen til 8 à 10,000 Kr., d. v. s. over 1/4 af Bruttoindtægten for de fleste Skolers Vedkommende. Der vil derfor ved Gennemførelsen af det af Foreningen stillede Forslag vindes de 2 væsentlige Fordele for Skolerne: 1, at Renten bliver billig, og 2, at Afbetalingen fordeles jævnt over en længere Arrække.